

UZASADNIENIE
uchwały Komisji Habilitacyjnej powołanej
przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w sprawie przeprowadzenia
postępowania habilitacyjnego
dla nadania dr. Jakubowi Benedyktowi Gryzowi
stopnia doktora habilitowanego
dotyczy: uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 15 listopada 2019 r.

1. Informacje ogólne

Dr inż. Jakub Benedykt Gryz ukończył studia magisterskie na Wydziale Rolnictwa i Biologii SGGW w Warszawie w 2003 r. i uzyskał dyplom magistra biologii na podstawie pracy magisterskiej pt.: „Ekologia populacji jastrzębia *Accipiter gentilis* (Linnaeus, 1758) w Lasach Rogowskich”. Po ukończeniu studiów Habilitant był słuchaczem Dziennego Studium Doktoranckiego na Wydziale Leśnym SGGW. W latach 2007-2009 pracował jako asystent w Zakładzie Ekologii Lasu i Łowiectwa IBL. W 2010 r., dr inż. Jakub Gryz obronił rozprawę doktorską pt. „Środowiskowe uwarunkowania składu pokarmu i parametrów rozrodu puszczyka *Strix aluco* Linnaeus, 1758” na Wydziale Leśnym SGGW i uzyskał stopień doktora nauk leśnych w zakresie leśnictwa. Promotorem zarówno pracy magisterskiej, jak i doktorskiej był prof. dr hab. Jacek Goszczyński. Od stycznia 2010 r. do chwili obecnej jest adiunktem w Zakładzie Ekologii Lasu IBL.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego, wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), dr inż. Jakub Gryz wskazał cykl pięciu powiązanych tematycznie publikacji pt. „Funkcjonowanie populacji drapieżnych ptaków w zmieniającym się środowisku ”:

1. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2018. Density dynamics, diet composition and productivity of sparrowhawk *Accipiter nisus* L. population in central Poland. Forest Research Papers 79(3): 245-251; <https://doi.org/10.2478/frp-2018-0024>; 13 pkt.
2. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2019. Indirect influence of African swine fever outbreak on the Raven (*Corvus corax*) population. Animals 9(2), 41; <https://doi.org/10.3390>, IF = 1,654 czasopismo nie znajdowało się na listach MNiSW opublikowanych w 26.01.2017 roku, szacowana liczba na podstawie IF: 30 pkt.
3. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2019. Pigeon and poultry breeders, friends or enemies of northern goshawk *Accipiter gentilis*? A long term study of the population in central Poland.

Animals, 9(4), <https://doi.org/10.3390/ani9040141>, IF = 1,654 czasopismo nie znajdowało się na listach MNiSW opublikowanych 26.01.2017 roku, szacowana liczba na podstawie IF: 30 pkt.

4. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2019. Common buzzard *Buteo buteo* population in a changing environment, central Poland as a case study. *Diversity* 11(3), 11; <https://doi.org/10.3390/d11030035> czasopismo nie znajdowało się na listach MNiSW opublikowanych 26.01.2017, od czerwca 2019 będzie indeksowane przez Web of Science, szacowana liczba 15 pkt.
5. Gryz J., Chojnacka-Ożga L., Krauze-Gryz D. 2019. Long-term stability of tawny owl (*Strix aluco*) population despite varying environmental conditions – a case study from central Poland. *Polish Journal of Ecology* 67: doi10.3161/15052249PJE2019.67.1.006 IF = 0,436, 15 pkt.

Cztery z pięciu artykułów zostały opublikowane w czasopismach indeksowanych w bazie Web of Science. Wszystkie publikacje są współautorskie, ale we wszystkich Habilitant jest pierwszym autorem, a jego udział wynosi nie mniej niż 70%. Łączny *Impact Factor* czasopism, w których opublikowano powyższe artykuły, wynosił w momencie składania wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego 3,744, a obecnie 5,791 (po ogłoszeniu IF = 2,047 za 2018 dla czasopisma *Diversity*). Suma punktów według punktacji MNiSW = 103, przy czym część tych punktów jest szacunkowa, ponieważ czasopisma *Animals* i *Diversity* nie znajdowały się na listach MNiSW opublikowanych w 26.01.2017 roku.

Publikacje zawierają wyniki badań realizowanych w latach 2011-2018 na terenie Leśnego Zakładu Doświadczalnego SGGW w Rogowie w zakresie:

- 1) inwentaryzacji pięciu gatunków ptaków pełniących funkcję drapieżników: krogulca, kruka, jastrzębia, myszołowa i puszczyka;
- 2) potencjalnego wpływu wybranych czynników środowiskowych na populacje tych ptaków w warunkach Polski środkowej. Do czynników środowiskowych zaliczono m.in. wpływ dostępności pokarmu, warunki meteorologiczne w okresie zimowym, obfitość owocowania dębów, liczebność kun;
- 3) wpływu eksperymentalnego zwiększenia dostępności miejsc gniazdowych dla puszczyka na jego liczebność.

Wcześniejsze badania prowadzone na tym terenie przez innych naukowców umożliwiły Habilitantowi porównanie wyników i określenie trendów zmian w liczebności ptaków drapieżnych w środowisku ich życia. Zostały podjęte również próby wyjaśnienia przyczyn poszczególnych zjawisk.

Oceniając osiągnięcie naukowe Habilitanta, dr hab. Dorota Zawadzka zwróciła uwagę, że Habilitant podjął nie cieszącą się specjalnym zainteresowaniem w naukach leśnych, a bardzo

ciekawą problematykę ekologii populacji ptaków drapieżnych. Co prawda badania zostały przeprowadzone na dość ograniczonym obszarze o niewielkiej lesistości, znacznych przekształceniach środowiskowych oraz silnym wpływie antropopresji w środkowej Polsce, jednak wymagały bardzo dużego nakładu prac terenowych i to prowadzonych w okresie wieloletnim. Zdaniem Recenzentki, pewien niedosyt wywołuje brak pogłębionych analiz wzajemnych zależności między poszczególnymi gatunkami ptaków, zwłaszcza, że dr Jakub Gryz miał dostęp do wyników wcześniejszych badań prof. Jacka Goszczyńskiego na tym terenie. Tylko częściowo taka analiza została przeprowadzona w pracy o myszołowie i dotyczy relacji pomiędzy jastrzębiem i myszołowem. Recenzentka podkreśla jednak, że w prezentowanym cyklu prac Habilitant słusznie wskazuje, że krogulec jest gatunkiem, który wykazuje wzrost liczebności niemal w całym zasięgu w ostatnich dekadach. Poza tym, dobrze zostały wyjaśnione lokalne przyczyny zmniejszenia liczebności kruka i jastrzębia, podczas gdy w przypadku myszołowa trend populacji w Lasach Rogowskich różnił się od generalnego spadkowego trendu w Unii Europejskiej i lokalnie w Polsce. W opinii Recenzentki nieco zaskakujące wydaje się wystąpienie silnych zależności pomiędzy jastrzębiem i myszołowem opisanych przez Habilitanta. Ponadto, wykazano brak zależności między wywieszeniem budek lęgowych a zagęszczeniem puszczyka. Generalnie, w prezentowanych publikacjach Habilitant udokumentował wyraźny wpływ czynników antropogenicznych na populacje dziennych ptaków szponiastych i kruka oraz brak takiego wpływu w przypadku puszczyka. Podsumowując, dr hab. Dorota Zawadzka stwierdziła, że pomimo drobnych zastrzeżeń dotyczących zakresu interpretacji prezentowanych wyników, przedstawione przez dr. Jakuba Gryza osiągnięcie ma wysoką wartość naukową i przyczynia się do rozwoju wiedzy dotyczącej ekologii ptaków drapieżnych, a co za tym idzie stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny leśnictwo.

Dr hab. Michał Ciach stwierdził, że przedstawiony do oceny cykl prac jest spójny tematycznie, w którym motywem przewodnim są zmiany liczebności i parametrów rozrodu oraz ekologia żerowania ptaków drapieżnych. Recenzent zaznaczył jednak, że prace są dość schematyczne i w znacznej części mają charakter dokumentacyjny, a część wniosków zawartych w autoreferacie nie znajduje oparcia w danych prezentowanych w publikacjach stanowiących osiągnięcie. Szczególnie dotyczy to konkluzji dotyczących wpływu gospodarki leśnej na badane gatunki ptaków, podczas gdy w artykułach analizy na ten temat nie były prowadzone. Jednocześnie, w opinii Recenzenta, uzyskane wyniki badań poszerzają wiedzę w zakresie dynamiki populacji i ekologii ptaków drapieżnych, a przedstawione do oceny publikacje są opracowaniami oryginalnymi i stanowiącymi istotny wkład w rozwój nauki. Stwierdzono w nich między innymi, że w Lasach Rogowskich duży wpływ na liczebność niektórych badanych gatunków ptaków miała dostępność pokarmu antropogenicznego, np. zwierząt padłych z powodu epidemii afrykańskiego pomoru świń w przypadku kruka oraz gołębi i drobiu w przypadku jastrzębia, co pośrednio, poprzez konkurencję międzygatunkową, mogło mieć wpływ także na zagęszczenie myszołowa. Recenzent uznał za intrygujące wykazanie spadku udziału norników w diecie myszołowa, przy jednoczesnym wzroście udziału myszy z rodzaju *Apodemus*. Dr hab. Michał Ciach zwrócił uwagę, że pod względem oceny

punktowej przedstawionych prac, punkty są w zasadniczej części szacunkami Habilitanta, a liczba cytacji prac wchodzących w skład osiągnięcia jest niska, co jest jednak powiązane z niedawnym ich ukazaniem się.

Zdaniem dr hab. Jana Kowalczyka, prowadzenie badań na dość ograniczonym terenie LZD SGGW w okolicach Rogowa ma swoje mocne i słabe strony. Jest to obszar unikatowy ze względu na prowadzenie tam we wcześniejszym okresie wieloletnich badań przez naukowców z SGGW, co umożliwi skorzystanie z danych z ponad 40-letniego okresu. Słabym punktem zaś jest ograniczenie badań do środowiska wyłącznie centralnej Polski z jego polno-leśnym krajobrazem. Zdając sobie z tego sprawę, Habilitant porównał swoje wyniki z danymi literaturowymi uzyskanymi w innych obszarach, np. w Puszczy Augustowskiej. Recenzent stwierdził, że warsztat badawczy i zastosowane metody statystyczne nie odbiegały od standardów przyjętych w podobnych pracach. O unikalności osiągnięcia natomiast świadczy kompleksowość podejścia do relacji drapieżnik-środowisko oraz próba wyjaśnienia związku między drapieżnikami różnych gatunków bytującymi na jednym obszarze, jak również w relacji do aktywności człowieka. Habilitant wykazał, że do załamania populacji krogulców we wcześniejszych latach doprowadziło prześladowanie ich przez ludzi oraz stosowanie DDT, a po usunięciu tych czynników nastąpiła odbudowa populacji tego gatunku ptaka. Prześladowanie przez ludzi, np. przez hodowców gołębi, miało przypuszczalnie negatywny wpływ również na populacje jastrzębia.

3. Ocena aktywności naukowej

Zainteresowania naukowe dr. Jakuba Gryza, poza ekologią ptaków drapieżnych i sów, obejmują szerokie spektrum zagadnień:

- 1) Wpływ psów i kotów na populacje zwierząt dziko żyjących;
- 2) Zagęszczenia lisów na terenach antropogenicznych i w lasach naturalnych;
- 3) Ekologia i skład pokarmu puszczyka w gradiencie lesistości;
- 4) Ekologia wiewiórki pospolitej;
- 5) Badania chiropterologiczne;
- 6) Gospodarka łowiecka;
- 7) Wpływ dróg na zwierzęta kręgowce;
- 8) Owady w wypluwkach i gniazdach ptaków.

Dorobek naukowy Habilitanta obejmuje:

- 21 publikacji w 14 czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (15 po doktoracie): Acta Ornithologica (1), Annales Zoologici Fennici (1), Biologia (1), Canadian Journal of Zoology (1), European Journal of Wildlife Research (1), Folia Zoologica (2), Global Ecology and Conservation (1), Ilystrix (1), Italian Journal of Zoology (1), Journal of Zoology (1), North-Western Journal of Zoology (1), Polish Journal of Ecology (2), Sylwan (5), Urban Ecosystems (2);

- 37 publikacji w innych czasopismach (30 po doktoracie); publikacje ukazały się w czasopismach: Acta Zoologica Cracoviensia (1), Acta Zoologica Lituanica (1), Annales of Warsaw University of Life Sciences – SGGW (2), Chrońmy Przyrodę Ojczyzn (2), Folia Forestalia Polonica (2), Forest Research Papers (4), Fragmenta Faunistica (5), Kulon (3), Nietoperze (4), Notatki Ornitologiczne (1), Ornis Polonica (1), Parki Narodowe i Rezerwaty Przyrody (4), Studia Ecologicae et Bioethicae (1), Studia i Materiały CEPL (4), Wiadomości Entomologiczne (1), Zoology and Ecology (1);
- 3 rozdziały w monografiach (wszystkie po doktoracie);
- 12 innych opracowań zbiorowych, w tym: dokumentacje naukowe i ekspertyzy (wszystkie po doktoracie);
- udział w 1 projekcie międzynarodowym POLFOREX (EEA Grants, Norway Grants) i 18 projektach krajowych, w tym w czterokrotnie jako kierownik, finansowanych przez NCN, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych, SGGW, Lasy Miejskie – Warszawa oraz projekt społeczny;
- 9 referatów wygłoszonych na konferencjach krajowych i międzynarodowych (4 po doktoracie), oraz udział współautorski w 20 referatach (7 po doktoracie);
- udział w organizacji 2 konferencji krajowych jako członek komitetu organizacyjnego;
- 21 recenzji dla czasopism międzynarodowych i krajowych;
- 7 Nagród Dyrektora Instytutu Badawczego Leśnictwa, z czego 6 za wyróżniające się liczne publikacje naukowe.

Dorobek naukowy (włącznie z osiągnięciem naukowym) Habilitanta charakteryzują następujące wskaźniki bibliometryczne:

- sumaryczny IF = 24,904;
- liczba punktów MNiSW = 797;
- Index Hirscha wg. bazy Web of Science = 8;
- liczba cytowań (bez autocytowań) wg bazy Web of Science = 145(110).

Dr hab. Dorota Zawadzka bardzo wysoko oceniła rozległe zainteresowania i osiągnięcia naukowe Habilitanta. Dr hab. Michał Ciach podkreślił, że w aktywności naukowej Habilitanta na szczególną uwagę zasługują publikacje dotyczące wpływu psów i kotów na populacje zwierząt dziko żyjących. Jego zdaniem, Habilitant posiada wystarczający dorobek naukowy do nadania stopnia doktora habilitowanego. Dr hab. Jan Kowalczyk również wysoko ocenił poziom prac Habilitanta; zostały one opublikowane w dobrych recenzowanych czasopismach. Poza tym, podkreślił użyteczny charakter wyników badań dr. Jakuba Gryza i ich znaczenie dla gospodarki leśnej.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych, współpracy międzynarodowej i w zakresie popularyzacji nauki

Habilitant pełnił lub pełni następujące funkcje:

- współzałożyciel i przewodniczący Międzywydziałowego Koła Naukowego Biologów SGGW (1999-2002),
- udział w pracach zespołu ds. przygotowania Instrukcji Ochrony Lasu (2011-2012),
- członek Zespołu ds. opracowania Wytycznych hodowli i użytkowania lasu w ostojach głuszcza w Puszczy Augustowskiej,
- członek Komisji stypendialnej IBL ds. wymiany międzynarodowej (2014-2018),
- członek Zespołu do spraw różnorodności biologicznej na obszarze Lasów Państwowych (2016),
- od 2018 – członek Zespołu ds. wdrażania reformy nauki 2.0 w IBL.

Był członkiem Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Ptaków (2000-2013), American Association for Advancement of Science (2005-2007), Society for Conservation Biology, European Section (2006-2009). Od 2017 r. jest członkiem Raptor Research Foundation.

Jego dorobek dydaktyczny i w zakresie popularyzacji nauki obejmuje:

- zajęcia kameralne i terenowe (ponad 500 godzin dydaktycznych) ze studentami Wydziału Leśnego, Rolnictwa i Biologii, Międzywydziałowego Studium Ochrony Środowiska, Międzywydziałowego Studium Biotechnologii w trakcie studiów doktoranckich na SGGW (2004-2009),
- autorskie wykłady z przedmiotu Ekologia, Ogrody Botaniczne i Zoologiczne, Zoologia leśna, Zwierzęta w mieście, zajęcia seminaryjne i fakultatywne jako pracownik dydaktyczny Samodzielnego Zakładu Zoologii Leśnej i Łowiectwa WL SGGW (łącznie ok. 180 godz.), recenzje 4 prac dyplomowych (II-VII.2013),
- udział w realizacji ćwiczeń terenowych (Ekologia, Zoologia, Gospodarka łowiecka) na terenie Leśnego Zakładu Doświadczalnego SGGW (2009-2018),
- zajęcia dla studentów kierunków przyrodniczych w trakcie pracy jako przewodnik w Ogrodzie Botanicznym CZRB PAN,
- nauczanie biologii w XXIII LO im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie w ramach praktyk jako uczestnik Równoległego Studium Pedagogicznego SGGW,
- udział w 6 audycjach w Polskim Radiu BIS (1999-2002),
- udział w programie telewizyjnym Prosto z Lasu, odcinek 5/2018 „Zwierzyzna drobna”,
- udział w 2 odcinkach poświęconych badaniom wiewiórek i lisów w ramach programu TVP z serii „Mój pies i inne zwierzaki”,
- 6 publikacji popularno-naukowych (4 po doktoracie),

- 5 wykładów, szkoleń, warsztatów dla członków Sekcji Ornitologicznej PTZ, Stowarzyszenia „Otwarte drzwi”, uczniów szkół średnich, edukatorów z Łazienek Królewskich i pracowników tego parku,
- opiekę nad 6 dyplomantami realizującymi swoje prace w Samodzielnym Zakładzie Zoologii Leśnej i Łowiectwa WL SGGW,
- funkcję promotora pomocniczego w jednym przewodzie doktorskim.

W ramach współpracy międzynarodowej, dr Jakub B. Gryz uczestniczył w projekcie POLFOREX finansowanego ze środków EEA Grants, Norway Grants.

Mimo braku stażu zagranicznego, wszyscy Recenzenci stwierdzili, że w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego, dr Jakub B. Gryz spełnia wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.

5. Podsumowanie

W podsumowaniu, dr hab. Dorota Zawadzka stwierdziła, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy są dowodem szerokich zainteresowań badawczych dr. Jakuba Gryza, Jego pracowitości oraz skuteczności w publikowaniu wyników badań naukowych, o czym świadczy bardzo wysoki sumaryczny Impact Factor publikacji (niemal 25). Szereg artykułów wieloautorskich o zróżnicowanej tematyce wskazuje na umiejętność nawiązania i prowadzenia współpracy naukowej, a udział w licznych projektach naukowych jest dowodem na umiejętność zdobywania środków na badania. Publikacje Habilitanta wnoszą istotny wkład w rozwój nauki w dziedzinie nauk leśnych. Pozostałe dokonania dotyczące działalności organizacyjno-dydaktycznej zasługują na ocenę pozytywną.

Dr hab. Michał Ciach uznał, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe oraz pozostała aktywność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna dr. Jakuba Gryza spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

W opinii dr. hab. Jana Kowalczyka, osiągnięcie naukowe dr. Jakuba Gryza zwiększa wiedzę w dyscyplinie leśnictwo, w szczególności w zakresie tematyki ekologii zwierząt, zwłaszcza drapieżnych ptaków i ssaków. Dorobek naukowy Habilitanta wnosi zauważalny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, w której on się realizuje jako aktywny badacz oraz dowodzi dużej wiedzy teoretycznej i praktycznej, a także dobrego przygotowania do realizacji przyszłych samodzielnych zadań badawczych.

Wszyscy Recenzenci uznali dorobek naukowy, dydaktyczno-popularyzatorski i organizacyjny za wystarczający pod względem ilościowym, jak i jakościowym do nadania dr. Jakubowi Gryzowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie nauki leśne.

Również pozostali członkowie Komisji wyrazili opinię, iż Kandydat spełnia wymogi stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Grzegorz Maciorowski, mimo zgłoszenia wątpliwości co do poprawności sformułowania tytułu osiągnięcia naukowego, a w szczególności użycia terminu „ptaki

drapieżne”, który w obowiązującej systematyce nie istnieje, stwierdził, że zarówno osiągnięcie habilitacyjne poświęcone funkcjonowaniu populacji pięciu wybranych gatunków ptaków (jastrzębiowi, myszołowowi, krogulcowi, puszczykowi i krukowi), jak i całokształt dorobku naukowego dr. Jakuba Gryza świadczą o jego dużym doświadczeniu badawczym, umiejętności planowania badań oraz sprawności w publikowaniu ich wyników. Zarówno duża liczba, jak i wysoki sumaryczny Impact Factor (wynoszący 24,904) publikacji świadczą o bardzo wyraźnym rozwoju naukowym. Habilitant cechuje się bardzo szerokim spektrum zainteresowań badawczych (7 głównych nurtów), a także bardzo dużą aktywnością w realizacji różnego rodzaju projektów. Także osiągnięcia: 1) dydaktyczne – zaangażowanie w realizację procesu dydaktycznego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz prowadzenie licznych zajęć audytoryjnych i terenowych, 2) organizacyjne – aktywna działalność w krajowych i międzynarodowych towarzystwach naukowych i ochroniarskich oraz 3) te związane z popularyzacją nauki – realizacja różnych form popularyzacji nauki, są w pełni zadowalające. W związku z powyższym, dr hab. Grzegorz Maciorowski wniósł o dopuszczenie dr. Jakuba Gryza do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

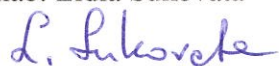
Dr hab. Tomasz Oszako również pozytywnie ocenił osiągnięcie naukowe Habilitanta, składające się z cyklu 5 spójnych tematycznie prac opublikowanych w bardziej lub mniej renomowanych czasopismach o łącznym IF=3,744. Oceniając pozostały dorobek dr. Jakuba Gryza, podkreślił jego zaangażowanie w wiele innych badań nad: ekologią drapieżnych ssaków i ptaków oraz wiewiórek, dynamiką populacji łosia, śmiertelnością zwierząt na szlakach komunikacyjnych. Zatem, w skład pozostałego dorobku Habilitanta wchodzi publikacje, które znacząco rozszerzają zakres prac stanowiących osiągnięcie naukowe. Kandydat znacząco powiększył swój dorobek naukowy po doktoracie. Poza tym, posiada doświadczenie w pracy dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej. Dr hab. Tomasz Oszako pozytywnie odniósł się do interdyscyplinarnej współpracy z naukowcami z Wielkiej Brytanii oraz aktywności w zakresie przedstawiania wyników badań na krajowych i międzynarodowych konferencjach. W podsumowaniu podkreślił, że dr Jakub Gryz jest specjalistą w swojej dziedzinie, a przedstawione do oceny dokonania spełniają wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

6. Wniosek końcowy

Konkluzje zamieszczone w recenzjach, jak i dyskusja w trakcie posiedzenia Komisji pozwalają stwierdzić, że dr Jakub Gryz spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789), a także kryteria osiągnięć zawarte w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), oraz w zw. z art. 179 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669), Komisja pozytywnie (przy 6 obecnych członkach

komisji 6 głosów na „tak”) opiniuje przedmiotowy wniosek o nadanie dr. Jakubowi Benedyktowi Gryzowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauki leśne, w dyscyplinie leśnictwo.

Sekretarz Komisji
dr hab. Lidia Sukovata

Przewodniczący Komisji
prof. dr hab. Tomasz Borecki

Sękocin Stary, 15 listopada 2019 r.